

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **R. U.,**
zastoupeného advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2020, č. j. MSK 44553/2020, ve věci
přestupku

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 24. 6. 2020 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 44553/2020 ze dne 11. 5. 2020, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bílovec č. j. MBC/3462/20/SŽ/riv 2715/2019 ze dne 10. 2. 2020, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku jednak dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl z nedbalosti dopustit porušením § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu tím, že dne 17. 6. 2019 okolo 22:40 hod. v Bílovci na ulicích Budovatelská, Dukelská, Nová cesta, 17. listopadu a Ostravská ve směru na Ostravu řídil osobní motorové vozidlo VW Transporter r. z. X v takové době po požití návykové látky, kdy byl pod jejím vlivem, když v krevním vzorku byla prokázána přítomnost látky tetrahydrokanabinol (THC) v koncentraci 3,9 ng/ml, jednak dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jehož se měl z nedbalosti dopustit porušením § 4 písm. c) téhož zákona tím, že dne 17. 6. 2019 okolo 22:40 hod. v Bílovci na ul. Budovatelské před křižovatkou s ul. Dukelskou při řízení shora uvedeného motorového vozidla nerespektoval dopravní značku P6 „Stůj, dej přednost v jízdě“, kdy vozidlo před křižovatkou nezastavil. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců; dále byla žalobci uložena povinnost k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě předně zpochybnil naplnění formálních znaků přestupku, kdy uvedl, že správními orgány nebyla vyvrácena jeho verze možnosti požití návykové látky v průběhu silniční kontroly; ovlivnění mohlo být způsobeno v důsledku konzumace zbytku návykové látky, a to ze strachu, že by ji u něj zasahující policisté našli.
3. Žalobce dále namítal neprokázání materiálních znaků přestupku, neboť v napadeném rozhodnutí není uvedeno, koho žalobce svým jednáním ohrozil. Proti závěrům žalovaného uvedl s odvoláním na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009, že nelze naplnění materiálního znaku odůvodnit naplněním znaku formálního.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27. 8. 2020 uvedl, že verze žalobce o požití návykové látky v průběhu silniční kontroly je vyvrácena výpověďmi svědků; poukázal na to, že lékařskému vyšetření se žalobce podrobil poté, co absolvoval orientační vyšetření na přítomnost návykové látky s pozitivním výsledkem. K materiálnímu znaku přestupku uvedl, že k jeho naplnění postačí ohrožení veřejného zájmu, nikoli konkrétních osob. Napadené rozhodnutí je plně souladné s judikátem, který uvádí žalobce, neboť ve věci nebyly shledány takové okolnosti, které by naplnění materiální znaku vylučovaly; obsah návykové látky v krvi žalobce nebyl na hraniční hodnotě, ale téměř na dvojnásobku limitní hodnoty, stanovené právním předpisem.

IV. Posouzení věci soudem

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Dne 17. 6. 2019 byl žalobce poté, co nezastavil před dopravní značkou P6, jak výše uvedeno, zastaven hlídkou Městské policie Bílovec; na žalobci byl pozorovatelný výrazný pot na čele a nervozita, a proto byl vyzván k provedení testu na přítomnost návykových látek. Protože žalovaný požadoval test otěrem, byla přivolána hlídka Policie ČR, disponující tímto testem. Byla zjištěna pozitivní signalizace užití cannabisu. Následně byl žalobci proveden odběr krve. Ve věci byl zpracován znalecký posudek, jehož závěrem je, že v krvi žalobce, odebrané dne 17. 6. 2019 ve 23:50 hod. byla stanovena koncentrace tetrahydrocannabinolu 3,9 ng/ml. Rozhodnutím policejního orgánu z 11. 6. 2019 byla věc odevzdána k projednání přestupku. Městský úřad Bílovec zahájil přestupkové řízení 23. 10. 2019. Zástupce žalobce v podání ze dne 8. 11. 2019 sdělil, že návykovou látku požil v roztoku, kdy na místě silniční kontroly čekal na příjezd hlídky PČR. Dne 11. 11. 2019 proběhlo ústní jednání, na němž byly provedeny důkazy, mj. svědecké výpovědi strážníků MP Bílovec J. M. a J. N., kteří uvedli, že do příjezdu PČR měli žalobce pod neustálým dohledem, a proto vyloučili možnost požití čehokoli žalovaným v uvedené době. Zástupce žalobce v podání ze 4. 12. 2019 zopakoval skutkovou verzi žalobce a namítl neprokázání naplnění materiálního znaku přestupku. Dne 10. 2. 2020 vydal Městský úřad Bílovec prvostupňové rozhodnutí, které žalobce prostřednictvím svého zástupce napadl odvoláním, jež bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud

konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.

9. Pokud se týče první žalobní námitky, která rekapituluje skutkovou verzi žalobce, že požil návykovou látku v průběhu silniční kontroly, odkazuje soud zcela na její vypořádání správními orgány. Verze žalobce – sama o sobě dosti bizarní – je spolehlivě vyvrácena výpověďmi policistů Městské policie Bílovec.
10. Pokud se týče druhé žalobní námitky, odkazuje soud předně ve shodě se žalovaným na hodnocení materiálního znaku přestupku na str. 4 a 5 prvostupňového rozhodnutí. Nejvyšší správní soud v žalobcem zmiňovaném rozsudku č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009, publ. pod č. 2011/2010 Sb. r. NSS, afirmoval dřívější závěry judikatury ve věcech trestních, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší než nepatrný. Nenaplnění materiálního znaku přestupku tak nastane jen v případech, *„pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti“*. Na uvedeném závěru Nejvyšší správní soud setrvává; kupříkladu v rozsudku č. j. 3 As 92/2014-32 ze dne 12. 2. 2015 uvedl, že *„formální znaky přestupkového jednání jsou koncipovány tak, aby naplňovaly v běžných případech i znaky materiální. Pouze v případě, kdy existují významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“* V projednávané věci však žádné takové okolnosti nebyly zjištěny ani tvrzeny. Ve vztahu k intoxikaci žalobce žalovaný nadto správně poukázal na to, že hodnota návykové látky (THC) v krvi žalobce byla téměř dvojnásobná oproti limitní hodnotě stanovené v nařízení vlády č. 41/2014 Sb. Jedná se tedy (při absenci jiných okolností) o běžný případ, kde došlo k naplnění materiálního i formálního znaku přestupku.

V. Závěr a náklady řízení

11. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 7. 7. 2021

[Zadejte text.]

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje